

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželnozbornske volitve na Štajerskem.

Teško nam je pri srci, ko prijemljemo za pero, da pišemo o bodočih volitvah za deželni zbor štajerski, ne zaradi tega, ker bi se morda bali, da zavedno slovensko ljudstvo na spodnjem Štajerji ne bode storilo narodne svoje dolžnosti. Narodna zavednost prošolna je zdržema stanujoči slovenski narod na malem Štajerji, za narod svoj vneti možje budili so ga, probudili so ga, ter ga neustrašeno vodijo. A vse njih prizadevanje, vsa zavednost, katera od dne do dne bolj razteza korenine svoje mej štajerskimi Slovenci, vse to razbija se brezuspešno ob oni nesrečni verigi, v katero je uklenil Slovence krivični Šmerlingov volilni red. Razbija se ob fanatičnem sovraštvu, ki ga gojijo proti narodu slovenskemu merodajni faktorji deželnega zbora Graškega, kateri se nikakor še neso povzpeli do onega etičnega stališča, da bi le malo pravični bili narodu, ki zavzema več nego dobro tretjino prebivalstva, narodu, ki od nekdanj prebiva na rodni svoji zemlji, katere mu je žalibog že toliko pogoltnila in za veke pograbila kruta sila germanstva. Narod slovenski na Štajerskem ne prosi milosti, on zahteva le svojih pravic, bori se za obstanek svoj, ohraniti se hoče slovanstvu. V oklici, ki ga je priobčil „Slovenski Gospodar“ čitamo naslednje besede:

„Blizu trideset let borimo se zoper nemško-liberalno stranko in še je treba borbo nadaljevati dosledno, krepko, složno, kakor do sedaj. Nam štajerskim Slovencem gre za narodni obstanek, za življenje ali smrt. Narodni naši nasprotniki ne morejo prikrivati svojih nam sovražnih nakan. Z vsemi sredstvi, na vso silo delajo, da bi nas potlačili in hitreje ko mogoče zbrisali iz števila živih, iz broja slovanskih narodov.

To pa ne more in se ne sme zgoditi. Južna naša Štajerska bila je od nekdanj in mora ostati — slovenska. V to ima pripomagati vsak, v katerega prsih bje pošteno, slovensko srce, zlasti pri teh volitvah. Zopet moramo in hočemo poslati narodnih zastopnikov, slovenskih bojevnikov v Gradec, da nas ondu branijo, zagovarjajo in se potegujejo za naše vsestranske potrebe in koristi.“ — Tem besedam od naše strani ni ničesar pristavljati, vzete so nam iz srca.

Mučno je zares stanje zastopnikov naroda slovenskega, ki se nahajajo nasproti sovražnim večinam, kakor smo že to jedenkrat izrekli, a ravno za to treba je mož jeklenih značajev, da ne upešajo v trdem boji, katerega jim je biti za obstanek naroda. Akoravno je ta boj v tem trenutku morda neploden, strašiti ne sme to niti volilcev, niti mož, katerim bode narod dal svoje zaupanje, da ga i nadalje vodijo po trnjevem potu, po katerem upamo, da ga vender jedenkrat dovedejo do boljše bodočnosti.

Baš sedanje volitve pa utegnejo biti posebne važnosti, in želeti je, da bodo izvoljeni odločni, neustrašni možje, kajti skoro gotovo je, da ravno njim utegne pripasti naloga, da vender nekaj več dosežejo za svoj narod, nego je bilo mogoče dozdaj. Če se tako poudarja potrebnost sprave na Češkem, če jo vlada hoče na vsak način uvesti, gotovo je, da klic po spravi bode našel tudi odmev mej nami, da se bode to vprašanje danes ali jutri moralo postaviti tudi na dnevni red za iste dežele, kjer prebiva narod slovenski. Na jeden ali drug način morala se bode uravnati v prvi vrsti osoda slovenskega naroda na Štajerskem, kjer je tako važen faktor, da ga nobena vlada na dolgo ne bode mogla prezirati.

V tem oziru so posebno velicega pomena volitve, ki se bodo vršile v kratkem, ter polagamo vsem rodoljubom na srce, da se živo zanimajo za njih častno in srečno izvršitev. Vprašanje o spravi mora priti na dnevni red v prihodnjem deželnem zboru štajerskem. Novo izbranim poslancem poudarjati bode treba posebno to vprašanje, s katerega ugodno izvršitvijo bode storjen prvi korak naprej. Slovenski narod na Štajerskem nikakor ne sme še na dalje ostati na milost in nemilost izročen nemškemu gospodom v Gradci. Če vsled krivičnega, pristanskega volilnega reda slovensko ljudstvo pošilja le malo odposlancev v Gradec, morajo tem glasneje povzdigniti svoj glas ravno oni, poudarjajoči vedno kričečo krivico, ki se godi štajerskim Slovencem. Tako nadarjeno, tako narodno probujeno ljudstvo nikakor ne sme robovati tujcem, kateri so napeli vse svoje sile, da ugonobé to čvrsto vejico slovanstva „in der grünen Steiermark“.

Dosti ste nam že vzeli, dalječ tam za našim

„Severnikom“, a sedaj vašim „Semeringom“ bile so nam meje jezika slovenskega, premikali ste jih vedno bliže do srca našega, potujčili ste nam mnogo našega roda, a sedaj pa Vam to delo hočemo otežkočiti, kolikor bode v naših, žal da slabih močeh. Zaveden, probujen narod ne bode se tako naglo potujčil ter izneveril materi svoji, a treba je, da najde moralne podpore ravno tam, kjer jo ima v prvi vrsti pravico iskati. Treba je, da vlada sama, ako jej je res mar za spravo mej narodi, stori odločne korake, da se taka sprava uresniči povsod, a ne samo za Nemce, in če doživeti utegnemo, da se bode povzdignil glas po spravi še prej za „zatirane Kočevce“, kakor pa za narod slovenski na Štajerskem, kar pa isto tako velja o koroških in primorskih Slovencih, o katerih nam bode itak govoriti v jednem poznejših člankov.

V tem smislu zde se nam posebno važne volitve, ki se bodo vršile te dni. Veseli nas videti, da si je narod postavil prave moče za svoje zastopnike, in trdno smo prepričani, da jih bode povsod izvolil jednoglasno ali pa z ogromno večino. Ravno to pa bode dajalo veliko moralno moč malobrojnemu zastopnikom slovenskega naroda, da bodo mogli poudarjati, da če jih je malo, ker je volilni red tako krivičen, pa vender zastopajo v malem svojem broji dobro tretjino prebivalstva dežele. Če bodo oni vedno neustrašeno povzdigali svoj glas, ozirati se bode moralo konečno na narod, ki ga zastopajo, odpraviti se bode morale kričeče krivice, ki se mu godé, priborili mu bodo gotovo boljše bodočnost. Zatorej je iskrena naša želja, da se volitve vrše sijajno in v novič izpričajo svetu, da na spodnjem Štajerji prebiva zavedni, slovenski narod. Y.

Iz delegacij.

Naravno je, da se jako zanimamo za razmere v Bosni in Hercegovini. Ti dve deželi imata slovansko prebivalstvo in se bode z njima pomnožil in ojačil slovanski element v naši državi, ko se definitivno priklopita cesarstvu. Stali ste pa našo državo tudi mnogo denarja in imata tudi strateško važnost zlasti z ozirom na dolgo stegneno Dalmacijo. Da bode ti dve deželi obdržala Avstrija, to se že skoro vsakemu zdi razumljivo in tudi v Bosni so se že precej sprijaznili s to mislijo.

LISTEK.

Šervúd.

(Iz zapiskov generalnega majorja B—P. Iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

„O! jako znamenit“, odvrne Šervúd in zre prekanjeno v mene. Jaz mislim, da vam je dobro znano, kaj in še prepričan sem o tem, glede na vaše bližnje znanstvo s Sobáckim in Liharóvim.

„Jaz vas zares ne umejem. Moje znanstvo s Sobáckim in Liharóvim me ne more s celim svetom seznaniti in jaz slišim od vas prvokrat o Vadkovskim. Ta rodbina mi je popolnoma nepoznana. No, in kdo vam je rekel, da moram po znanstvu s prvima na vsak način tudi Vadkovskega poznati? Razjasnite mi to, prosim.“ —

Ves ta čas je Šervúd neprestano in ostro meni zrl v oči, želeč zvedeti, kakšen utis bodo naredile name njegove besede.

„Morebiti se jaz tudi motim“, odgovori on, misleč, da ste vi osebno znani z Vadkovskim; no, iz odnošajev njegovih k Liharóvu, vam je gotovo

znano, kakšen pomen ima on v obščem delu... Poslednje besede spregovoril je on posebno na glas. Ali morebiti vi ne zapazujete, da so v naroda duhu začeli kazati se posebna vznemirjajoča znamenja, občna nezadovoljnost proti vladi; razširja se glas, da o prvem maji prihodnjega leta mora priti gotova, važna prememba v državni vladi... Ni dvombe, da je vsa ta razburjenost duhov delo tajne družbe, o katerej sem skoraj preverjen, da je... celo za gotovo vem, da obstoji... In tako, vidite, da vas moram razkriti.“

„Jaz nimam tajnosti in jih ne morem trpeti!“ vskriknem ves razkačen vsled predrznosti Šervúdo! „Jaz delam vedno odkrito in dokažem to s tem, da ta trenutek pošljem po stalnega člana komiteta, zaukažem posaditi te v ječo za železno mrežo in objavim komandi tvoje dvoumne besede! Ti jih bodeš hoté ali nehoté pri zaslišanju razjasniti!“

Takoj na to pokličem moža, in že sem mu hotel dati potrebno povelje, ko Šervúd, bled in trepetajoč, skoči s stola, me zgrabi za roko, in pravi z mehkim glasom, proseč:

„Kaj delate!... vi pogubite sebe in mene!“

Radi Boga, poslušajte me, prisiljen sem zdaj, razodeti vam vso tajnost in potem storite, kakor se vam bo zdelo ugodno!“

Ko vidim odkritosrčno obupnost Šervúdo in iz bojazni, da bi si z naglostjo nakopal v resnici kakšno bedo, odločil sem se poslušati ga in po tem še le postopati z njim, kakor bodo okoliščine zahtevale. Pošljem moža iz kabineta, zaklenem duri in jamem poslušati.

„Na priporočilo vaše“ prične Šervúd, odpravil sem se na posestvo A. A. Davidova, v mestece Kamenko in pričel popravljati mlin. Brez ozira na to, da sem baš na pristavi stanoval in vsak dan srečal se z rodbino gospodarjevo, ali pri obedu, ali pri čaji, nisem se čutil pri njih domačega. Priljubil sem se samo stari materi Aleks. Lvoviča; drugi člani trpeli so mojo navzočnost samo iz ozira na njo, mlajši sin njen pa, upokojen polkovnik Vasilij Lvovič, niti skrival ni svojega nezaupanja do mene.“

Sicer pa sem tu veselo živel in nisem posebno hitel s popraviljanjem mlina. Tako je preteklo nekoliko tednov. Navadil sem se in ugajalo mi je takšno življenje v Kameniki, presenetila me pa je neka nad vse čudna okolščina. Vsako soboto ob

Veseli nas, če slišimo, da se ti dve deželi lepo razvijata. Užali pa nas, da se ondu tudi poskuša Avstriji škodljivo madjarjenje in ponemčevanje. Marsikaj kar je povedal skupni finančni minister pl. Kalbary o razvoju teh dežel v odseku in v skupni seji avstrijske delegacije, nas je jako razveselilo. Tako smo izvedeli, da se ondu šolstvo kaj lepo razvija. Da je v teh dveh deželah že 224 ljudskih šol, 136 javnih, 3 zasobne in 85 verskih.

Ravno tako moramo odobravati, da si vlada prizadeva kolikor je moč pritegniti domačince za državne službe, kajti z nastavljanjem tujcev bi se deželi le bolj odtujevali. Minister je povedal, da je mej uradniki že sedaj 13 odstotkov domačinov, mej uradnimi slugami 75, mej gozdnimi čuvaji 70, mej srednješolskimi učitelji 40, mej finančnimi stražniki 37, pri kmetijskih in obrtnih zavodih 90, pri rudarstvu 75, pri tobačnej režiji pa 92 odstotkov domačincev. To število se bode pa jako pomnožilo, ker je vedno več sposobnih domačih močij na razpolaganje. Osnova se je zavod, kateri pripravlja za državno službo ljudi, ki neso imeli prilike pohajati srednjih in visokih šol. Ta zavod je „srednja tehniška šola.“ V tem zavodu izobrazujejo se strokovnjaki raznih vrst. Pouk na tej šoli traja tri leta in je po zimi teoretičen, po letu pa praktičen. V to šolo lahko ustopajo mladi ljudje iz ljudske šole in torej že dobe službe z 19. ali 20. leto in lahko dalje uspevajo v službi, če dopolnijo svoje študije.

Tudi kar je minister glede gozdov povedal, je zanimivo. Državnih gozdov je v deželi 1.300.000 hektarov, kar je jako veliko. Dosedaj se ni mogel les dobro prodati, ker so občila preslaba. Les je največ v gorah, kjer ga ne poškodejo koze. Posebno so lepi hrastovi in jelovi gozdi. Bosenske smereke in jelke se morejo kosati z norveškimi. Hrastov les je dober za doge, katerih se vsako leto več milijonov izvozi. Cena se ravna po povpraševanju, poslednje pa po tem, kakšna je vinska letina. Hrasti so se prodali povprek po 5 gld. 47 kr. Vlada je sklenila s Tržaško tvrdko pogodbo za izvažanje lesa. Tvrdka pa je imela težavne delo ter morala graditi celo železnico. Gozdi v Bosni bodo več donášali, ker se bode s časom začelo racionalno ravnanje z njimi.

Ker je v nekaterih krajih bilo nastopilo zaradi slabih letin pomanjkanje, je vlada vse storila, da bi se ljudem ne bilo treba izseljevati. Gradila je ceste in vodne stavbe, da so ljudje dobili za služba, in osnovala je podporne zaklade.

Domače vojske imata Bosna in Hercegovina 40 stotnij. Vsako leto pojde odslej naprej nekaj vojakov k vojaškim vajam v kako sosedno deželo, ker v deželi kraj za velike vojaške vaje ni ugoden.

Odobravati ne moremo, da vlada preveč pospešuje naseljevanje tujcev v Bosno. S tem se bode le zasejal jezikovni razpor, ki bode dežele razvoju škodoval. Pač še nekaj družega pogrešamo, kar je pa glavna stvar. Ni se še poskusilo rešiti agrarno vprašanje, ki je glavni vzrok vsej nezadovoljnosti v deželi. Še vedno begi in age pobirajo desetino in zatirajo kmeta. To pač ni več primerno za sedanji čas in ovira razvoj dežele. Dokler se to vprašanje povoljno ne uravna, ne bodo Bošnjaki zadovoljni z našo upravo, naj se še toliko za deželo potrosi.

sedmih zvečer shajali so se gostje pri Davidovih in glavno je to, da so vsi ti gostje bili jedne in iste osebe; polkovniki: Pestelj, Muravjev, Jantaljcov. štabni doktor 2ge armije Jafimovič, generalnega štaba poročnik Liharov, graščak Podžio in še nekateri drugi.“

„V rodbinskih krogih Davidovih pokazali so se samo pri obedu, in niso bili posebno ljubeznivi z damami, ves ostali čas so pa prebili na drugem konci hiše, na oddelku Vasilija Lvoviča. Prebivši na ta način noč in dan, razhajali so se vsi skoro točno ob uri.“

„Na jedno takih sobot po jedi, pri kateri so bili navzočni tudi zgoraj imenovani gostje šel sem k počitku na odkazano mi stran hiše in premišljeval o čudnih shodih teh gospodov ob določenem času, o njih tajnih in nočnih pogovorih! Prišli so mi v spomin njih temni obrazi in dvomiselnosti izrazi v različnih pogovorih in povdarjaje razne okolnosti, katere sem opazil, prišel sem do sklepa, da se tukaj nekaj kuje. Z raznimi občutki v prsih sem hodil zamišljen po dvorišču. Noč je bila prekrasna; ura odbila je davno že polunoči. Povzdignem oči na okna doma in zapazim svet prodirajoč skoz zagrinjala oken v polunadstropji. Zdaj se nisem mogel

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. junija.

Delegacije.

Delegacije bodo se zaključile še le v petek ali soboto, ker se je pokazalo, da se glede izrednih potrebščin za vojsko obe delegaciji popolnem ne strinjata. Potrebna bodo torej pogajanja mej obema delegacijama, ki bodo trajala kaka dva ni. Nasprotje mej delegacijama pa ni veliko in le bolj formalno ter se bode zatorej lahko poravnalo.

Deželnozborske volitve.

Solnograški nadškof dr. Haller je razposlal pismo župnikom po deželi, v katerem jim priporoča, da maj pri volitvah za deželni zbor porabijo svoj upliv. Posebno obžaluje škof v tem pismu nastop nemškokonservativne ljudske stranke, katero postopanje utegne razrušiti večino deželnega zbora. — Kakor posnemamo iz tega pisma, ima dvorni svetnik Lienbacher pričakovati, da bode duhovščina z vso silo delala proti njemu. Nas ta razpor mej nemškimi konservativci pač malo zanima, ker od njega bodo koristili imeli itak le nemški liberalci.

Na Štajerskem nemška konservativna stranka ne bode postavila posebnih kandidatov po mestih in trgih, ker nikjer nema pričakovati uspeha. Njih glasilo priporoča somišljenikom, da se v tacihi mestih, kjer bode le jeden kandidat, ne udeležé volitve, kjer pa bodo meščani sami postavili zmernejšega kandidata proti liberalnemu, naj pa dajo glasove meščanskemu kandidatu.

Vnanje države.

Austrija in Srbija.

Ogerska vlada hoče baje v kratkem prepovedati uvoz rogate živine iz Srbije. Če se to zgodi, bode se začela najhujša narodnogospodarska borba mej Avstrijo in Srbijo. V Belemgradu se tudi misli postaviti po robu. Tako so zadnje dni zahtevali od pošiljatev železa in pošiljatev kož spričevalo, kakega izvora da je blago. Ker se spričevalo predložiti ni moglo, se je blago zavrnilo. Pomenljivo je, da Dunajski liberalni listi neso več tako naudušeni za narodnogospodarsko borbo s Srbijo. Priznavajo že, da bi tudi Avstrija imela škodo.

Srbija in Bolgarija.

Ministerski svet srbski je sklenil imenovati diplomatskega agenta v Sofiji in bolgarskim begunom zaukazati, da naj ostavijo obližje bolgarske meje. Nekateri sodijo, da je Srbija to ukrenila Avstriji na ljubo. Morda pa tudi hoče le z Bolgarijo zboljšati odnose, da bode mogla blago izvažati po bolgarski železnici, ko ga v Avstrijo ne more.

Nemčija in Anglija.

Pogajanja mej Nemčijo in Anglijo neso posebno gladko tekla in že se je bilo bati, da se bodo razdrli. Angleži nikakor neso posebno radi odrekli se Helgolandu. V Berlinu mislijo, da je ruski upliv v Londonu deloval proti Nemcem. Proti odstopu Helgolanda so bili vsi radikalni in protinemški listi. Da nesta afriška potovalca Cameron in Stanley prihitela s tem vladi na pomoč, da sta po časopisih naglašala, koliko vredne bodo za Anglijo pridobitve v Afriki, bi se gotovo ne bila upala odstopiti Helgolanda. Sedaj se pa baje ni posebno bati, da bi parlament ne potrdil sklenene pogodbe, ker se je nekda celo Gladstone izjavil, da je za Anglijo povoljna.

Zopet bombe.

Pariška „Estafette“ izvedela je iz Londona, da je tamošnja policija tudi zasledila tovarno za bombe. Ta tovarna pa je pod vodstvom pruskih tajnih policistov Josipa Kaufmanna in Josipa Peukerta. Mej tema Londonskima „agents

vzdržati, radovednost me je premagala, šel sem v dom, in jel tiho po stopnicah gori plaziti se. V sprednji sobi je bilo temno in nikogar nisem v njej srečal. Meni se je zdelo, da so slugo nalašč odpravili. Skozi luknjico ključavnično bližnje sobe se je svetilo in slišal se je glasen in vroč razgovor. Da bi pa besede razumel, moral sem stopiti do vrat, zato sezujem škornji, jih vzamem pod pazduho, pridem po prstih do vrat, položim oko na ključavnično ter zagledam sledečo podobo: Okolu velike mize sedeli so vsi stalni obiskovalci Kamenika in z njimi Vasilij Lvovič Davidov. Po mizi je ležalo razmetano mnogo papirjev; Liharov je držal v roki pero in čakal, kdaj mu bo ukazano pisati.“

„Pri tem prizoru mi šine kri v glavo in srce mi je skoro iz prs poskočilo. Zatajil sem dihanje in pritisnil uho na ključavnično. Iz prvih besed Pesteljevih po diktatorsko spregovorjenih, mogel sem sklepati, da gre za tajno zaroto proti vladi. Dolgo so se pripravili mej seboj. Razgovor njih se je zdaj vnel, zdaj potihnil, Liharov je pa mej tem zapisaval jednoglasno vsprejete sklepe.“ —

„Položaj moj je bil nepopisen; umrl sem skoro strahu in že sem bil pripravljen pobegniti, pa na jedenkrat mi šine misel v glavo, da bi mogel z

provocateurs“ in mej Rusi, v Parizu zaprtimi, je nekakšna zveza. V Berlinu nameravali so „Hauptstreich“, da bi dokazali potrebnost zakona proti socialistom. „Estafette“ daje razumeti, da je pravi osnovatelj tega policijskega komplota — knez Bismarck sam.

Nemška vojaška predloga.

Državni zbor nemški začne danes v drugem branji obravnavo o vojaški predlogi. Svodomiselna stranka bode predlagala, da se uvede dveletna aktivna vojaška služba in vsako leto dovolijo vojaški novinci. Debata v državnem zboru bode jako burna. Ne ve se še, bode li vlada dobila večino. Odločno za vladno predlogo so samo konservativci.

Interpelacija zastran Sansibara.

V zbornici francoski je minister vnanih zadev Ribot odgovoril na interpelacijo zastran Sansibara. Rekel je, da se je na konferenci v Berlinu vsaka država zavezala, da naznani drugim državam, če boče osnovati kak protektorat v Afriki. Sedaj še Anglija ni Franciji ničesar naznanila, pa bode gotovo, tembolj, ker je 1862. leta podpisala konvencijo, da boče spoštovati nezavisnost sansibarskega sultana. Francoska vlada bode pa že znala braniti pravice svoje. Zbornica je bila z ministrovim odgovorom zadovoljna. Manj zadovoljni bodo pa v Angliji, ker sedaj vidijo, da se bodo morali pogajati še s Francijo.

Dopisi.

Od sv. Jurja ob Taboru 21. junija.

[Izv. dop.] Kakor Vam je gotovo znano, začele so se že tudi iz do zdaj manj okuženega Štajerja zloglasnemu Goriškemu proroku zaupnice pošiljati. Vedite torej, da tudi mi ne bomo dolgo na boljsem, kakor ste na Kranjskem. Kar se pa razmer baš našega kraja tiče, menjali bi še celo z Ljubljano, dasi imate ondu veliko pokoro s svetovnoznanimi kapelani. Povem Vam, da z našim kapelanom Tomaničem se še Vaši v fanatizmu meriti ne morejo. Evo Vam faktum.

Predzadnjo nedeljo se je vršil osnovalni zbor našega „Kmetškega bralnega društva“. Da mož a la kapelan Tomanič prekornostnega društva ne bo pospeševal, bili smo sicer itak prepričani; da bo pa na tak način njega osnovi nasprotoval, vender nismo pričakovali od propovednika ljubezni. Za svojim napadom primeren prostor izbral si je propovednico, od koder se v drugih župnijah božja beseda označuje. Tu je besnel proti imenovanemu društvu, napadal njega „liberalne“ snovalce, primerjeval „Slovenski Narod“ in „Brus“ s kačami in hudičem, obče se pa vedel, kakor je le njemu dano. Uspeh, kateri je dosegla njegova propoved, je bil nepričakovan: Smeha ni bilo ne konca ne kraja, k društvu pa takoj tisti dan obljubi čez petdeset mož svoj pristop. Kapelanova blamaža bila je torej velikanska, večja še pa bo, ako se še jedenkrat zmatra poklicanega, na tak način svojo oblast zlorabiti. Za danes se hočemo zadovoljiti samo s prijateljskim svetom, da naj kaplan Tomanič pokaže z lastnim izgledom, kako se mora krščanski živeti.

Iz Črne na Koroškem 23. junija. [Izv. dop.] Gosp. F. H. na njegove zopetne jeremijade in njegov dopis v „Slovenca“ št. 140. odgovarjamo sledeče:

Ponavljaje konstatujemo, da je vse gola resnica, kar smo do sedaj o župniku Centrihu pi-

odkritjem zarote narediti karijero, in to mi je dalo pogum, ostati na svojem mestu. Pa komaj se me je lotila ta notranja borba, ustanejo zarotniki s svojih mest. Davidov prime za vrstico na zvonci, da bi poklical od zdolaj slugo. Jaz skočim od vrat in smuknem na dvorišče; nihče me ni zapazil. — Vrnivši se v svojo sobo nisem mogel zaspati to noč samega razburjenja in brezštevilnih načrtov roječih po moji glavi.“

„Sklenivši napraviti srečo svojo z odkritjem zarote, nisem hotel ostati pri prvem koraku, torej sem za trdno sklenil, na začetem potu smelo držati se, zasledovati delovanje društva do poslednje možnosti in natančno spoznati njih tajni smoter. Da dosežem poln uspeh, naredil sem načrt za bodoče ravnanje svoje. Da ne vzbudim suma proti sebi, moral sem se delati lakhomišljenega, nisem smel na nobeno reč posebne pozornosti obračati, mej tem pa ne jednega zasedanja prezreti, vse poslušati in zapisavati. Po tem takem je meni bilo potrebno na vsak način svoje bivanje v domu Davidovih podaljšati. Pa ko je bil mlajši že skoro čisto popravljen in počel mleti, sem vnovič pokvaril njegov mehanizem in s tem popolnoma dosegel, kar sem želel. (Dalje prih.)

sali in trdili. Ne bodite okoli stvari, kakor maček okoli vrele kaše, in priznajte vendar že jedenkrat, da se nahajate s svojim modrovanjem med dvema stoloma — na tléh. — Verjemite mi, da bi se Črnski dopisnik v „Slovenskem Narodu“ ne brigal za Vas, da se niste Vi začeli po nepotrebnem utikati v naše razmere, katere Vas čisto nič ne brigajo in Vam v to nihče od nas mandata ni dal; — mogoče je le, da Vas je najel g. župnik za svojega zagovornika, ker vé, da se sam zagovarjati ne more. Ste li prevzeli Vi ta posel iz prepričanja do dobre stvari, nad tem dvomimo, kajti mi dobro vemo, da o tem, kar pišete, sami sebi ne verujete.

Vi pravite, da ste s svojimi dopisi hoteli le napraviti mir, ako bi bilo mogoče. To so gotovo lepe želje in Vam tudi prav lepo priporočamo, da se gledé teh izvolite obrniti naravnost na adresu g. župnika samega. Ako tega pregovorite, da v prihodnje ne bode nasprotoval našemu delu za narodno stvar, prisezamo Vam slovesno, da ste vse dosegli in da ste pri nas duhove do cela pomirili. Kolikor časa pa se Vam ne posreči, g. župnika pregovoriti, da obrne hrbet najbolj nevarnim in nasprotnim nemškim rovarjem, marveč jih v njihovem krtovskem delu še podpira, toliko časa ni se Vam nadejati pri nas družega, nego splošne nevolje — in s časom tudi kakega morebitnega poloma.

Da je bil g. župnik Centrih nekdanj vrl narodnjak, tega nismo nikdar zanikali; nasprotno, to smo trdili tudi mi v našem prvem dopisu. Toliko grje in neodpušljiveje pa je njegovo sedanje izneverjenje in obnašanje, katerega nikakor ne morete zagovarjati, naj se Vam je g. župnik kedaj skazal ljubeznjivega ali ne. Kako „ljubeznjiva duša“ da je on sedaj proti nam Slovincem, tega popisati nam je nemogoče in bi bilo tudi brezuspešno, ker smo se že dovolj prepričali, da se Vi najraje ondu drgnete, kjer Vas čisto nič ne srbi. Sploh pa hranimo jako zanimiva pisma, ki bodo jedenkrat — morda v kratkem, ako nas bode še dalje dregali — Vam in g. župniku Centrihu odprla oči.

Kaj je politično in nepolitično, to razsojati umemo, hvala Bogu, i mi. Nelogično pa je, kakor razkladate Vi svoje misli v enem in istem dopisu, ko pravite dobesedno: „Politično ni, zabavljati na grofa in njegove služabnike, ker le hudo kri dela in nič ne koristi“, — proti konci svojega dopisa pa zopet pravite: „Naj bi tudi kmetje okoli Kaplje in Črne zdaj v zadnji uri si roke podali in trdno zvezo proti grofu sklenili“. Kako pa je tu mogoče postaviti se v bran, da bi se grofu in njegovim hlapcem ne zamerili? Politično bi pa tudi ne bilo od nas, ako bi se mi plegli po tléh in pripuščali, da bi po naših telesih hodili grof Thurnovi hlapci, g. župnik pa da bi jih za to delo blagoslavljal smel. Ali nas dro razumite, g. F. H.? Kakó si v tem ravnanji Vi politiko razkladate, nam je popolnoma nerazumno.

Kar se prihodnje deželnozbornske volitve tiče, hočemo svoje storiti. Napeli bomo vse svoje žile, naj li zmagamo ali propademo. Da se podamo v volilni boj, zahvaliti pa se imate možu, do katerega gojimo mi Črnijani vse spoštovanje in smo mu z ljubeznijo udani, kajti on nas je s svojim previdnim postopanjem in prigovarjanjem v to zopet pridobil. Ta pot, katero ste pa Vi v „Slovinci“ nastopili, pa v pomirjenje razjarjenih duhov nikakor ni prava in nam niti Vam ne more koristiti. Gosp. župnika bomo nadalje prav iz srca radi pri miru pustili (saj mu mira nikdar kratili nismo), Vas pa prav lepo prosimo, da mu svetujete, — ker sedaj vidimo, da morate tudi Vi pri njem kaj veljati, — naj vsaj pri prihodnjih volitvah prepusti grof Thurnove hlapce samim sebi in naj jih ne podpira pri agitaciji — proti zaslužnemu duhovniku Gregorju Einspielerju in drugemu slovenskemu poslancu. Ako to z uspehom storite, hvaležni Vam bomo iz dna svojih src; — če zahtevate, Vas za to ljubav tudi še na kak drug način odškodujemo. Sploh pa Vas prosimo, da ste v prihodnje bolj previdni in politični ter da kot Slovenec ne zagovarjate nikogar več, ki je našim težnjam nasproten. Ako to storite, čislali Vas bomo in spoštovali kot pravega našega možaka. Kdor ni z nami, je proti nam, in vsacega takega je treba pobijati brez razločka stanu.

To bodi za zdaj Vam nasproti v tej, nam in vč. čitateljem gotovo že zopernej zadevi naša zadnja beseda.

Domače stvari.

— („Matica Slovenska“) ima jutri dne 25. junija ob 5. uri popoldne v mestni dvorani svoj letošnji občni zbor. Ker je po §. 8 društvenih pravil za sklepčnost treba navzočnosti 45 družstvenikov, opozarja upravni odbor še jedenkrat vse matičarje na objavljena vabila.

— (Za odbor „Matice Slovenske“) priporočajo se nastopni gg. kandidati: Dr. Dolenc Hinko, Kersnik Janko, Koblar Anton, dr. Lampe Fran, Marn Josip, dr. Poklukar Josip, dr. Sernec Josip, dr. Šust Ivan, dr. Tavčar Ivan, Tomšič Ivan.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je vsled svoje poslednje volje zapustil blizu Ptuja služeči, 11. februarja t. l. umrli kapelan Ivan Tikvič sto forintov. Čast in poštenje njega imenu; mil spomin njegovi duši!

— (Mladočeškega poslanca grofa Lažanskega) zadela je dne 16. t. m. hudo nezgoda. Ko se je v vozu peljal na svojo graščino Križ, prevrnil se je voz in grof Lažanski zlomil si je desno roko.

— (Kresovi.) Akoravno je vreme bilo včeraj zvečer prav malo povoljno, romalo je občinstvo po stari navadi kar trumoma na grad, odkoder se je videlo na vse strani, posebno pa v bližnji okolici, primerno še dosti veliko število kresov. Da vreme ni bilo že tudi v nedeljo tako mokrotno, gotovo bi jih bilo še mnogo več. Na Drenikovem vrhu zbralo se je tudi mnogo občinstva, prižgal se je poleg kresa tudi umetalni ogenj, in pevci zapeli so nekatere slovenske pesmi. A neugodno vreme pokvarilo je tudi tukaj mnogo. Z gradú vračalo se je ljudstvo kmalu domu, ker običajnega petja ni bilo.

— (Poluletni občni zbor) slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ vršil se je v nedeljo 22. t. m. v društveni sobi ter bil dobro obiskan. Predsednik gosp. Valentinčič nagovori zborovalce ter se med drugim spominja posebno izgube prerano umrlega člana in marljivega tajnika g. Pajka. Vznak sožalja ustanejo zborovalci s sedežev. Po nagovoru prebere tajnik g. Slatnar poročilo o društvenem delovanju tekom pretečenega pol leta. Razvidelo se je, da je imelo društvo dovoljen uspeh obestranski. Omenjal je dalje za društvo „Slavec“ zaslužnega moža, kateri s svojim slavnostnim glasom prijazno sodeluje pri vsakej društveni veselici, gospoda Medena in občni zbor izrekel mu je tem potom najsrčneje zahvalo. Istotako izrekla se je zahvala gosp. vitezu Janušovskemu za njegovo izvrstno pevovodstvo. Poročilo tajnikovo vsprejelo se je z odobravanjem, kakor tudi poročili blagajnikovo in revizorjev. — Na dnevnem redu bilo je imenovanje častnega člana. Na predlog odborov bil je gospod Nédved, občepriljubljeni in mnogozaslužni skladatelj slovenski imenovan soglasno častnim članom. Koncert, njemu na čast ne bode v juliju ali avgustu, kakor se je poročalo, ampak meseca septembra. — Na mesto odstopivšega odbornika g. Jeršeka, kateremu posel ne dopušča časa za redno obiskovanje sej, voli se v odbor g. J. Premelič. Ko se je končno razgovarjalo več še o izletu v Maribor, k velikemu koncertu, zaključil se je občni zbor s primernim nagovorom na brate pevce.

— (Iz Celovca:) Tukajšnji list „Freie Stimmen“ ima v svoji sobotni številki uvodni članek, v katerem po nemški navadi rabi razne psovke in skuša sumničiti delovanje koroških Slovencev. Silno mu presedajo razni slovenski shodi, katere po vrsti našteva, kakor tudi govornike, za katerih vsacega ima kakšno nemško ljubeznjivost. Iz vsega članka pa se vidi, da je koroških Nemcev pred nami že malo strah, a da se pri vsem svojem strahu ne morejo vzdigniti nad navadne plevke fraze.

— (Bitka pri Kusto ci.) Danes pred 24. leti bila se je bitka pri Kustoci, ki je za našo armado zmagonosno končala in v kateri se je posebno odlikoval naš domači pešpolk štev. 17, sedaj baron Kuhn. Povodom tej obletnici sestavil se je odbor, ki bode vse potrebno preskrbel, da se prihodnje leto 25letnica kolikor moč sijajno praznuje na Kranjskem, kamor bodo povabljeni vsi še živi udeleženci one bitke našega polka.

— (Novi tarif na državnih železnica h) je silno pomnožil promet. Gorenjski vlak sestavljen je bil minolo nedeljo iz 27 vagonov, ki so bili vsi prenapolnjeni. Na Vižmarji samem bilo je do 200 izletnikov. Še močnejši pa je bil promet

na državni železnici iz Trsta v Hrpolje in Divačo, kajti na tej progi prepeljalo se je preteklo nedeljo 2544 osob.

— (Navrtanje vodovodnih cev) izvršile so včeraj v to pooblaščené tvrdke na petih krajih in to v hišah Alojzevišča, Galle-ta, Velkavrha, notarja Gogale in Pirca. Upamo, da do 29. junija bode že mnogo biš imelo navrtanje izvršeno in tako njih stanovniki dobro in pitno vodo.

— (Od vodovoda Dunajskega.) Že tretjkrat v kratkem času petih mesecev pripetil se je nedavno slučaj, da se je razpočila cev pri Dunajskem vodovodu. Zadnjikrat dogodilo se je v Meidlingu ravno na veliki cesti, in se je razlila voda na okoli. Vodovod se je moral začasno zapreti in sta vsled tega omenjena dva Dunajska predkraja za čas popraviljanja in uložnja nove cevi bila brez vode. Poudarjamo to že malo zastarelo notico, ravno z ozirom na bodoče otvorenje našega vodovoda, izrekajoč željo, da bi se kedaj kaj jednacega ne zgodilo pri nas. Kak hrup bi pač zaglali starokopitni nasprotniki vodovoda, če bi se utegnila pri nas pripetiti v teku časa kedaj jednaka neprimika.

— (Novi tarif na južni železnici) se valda ne bode še tako hitro vpeljal, ker je vodstvo reformo zasebnih tarifov odgodilo. Uzrok temu je, da ogerska vlada novega predloženega zasebnega tarifa ni odobrila, češ da ima ta novi tarif značaj diferencialnega tarifa, kateri pa se po zmislu koncesije ne more dovoliti pri zasebnem prometu. Na vsak način ima škodo le občinstvo, ki se bo moralo tudi še dalje voziti drago. Za nas je to vprašanje jako važno, ker ravno južna železnica vodi od Trsta na vse kraje po slovenskih pokrajinah.

— (Prva nedelja po novem tarifu na Dunaji) obnesla se je izredno dobro. Na državnih železnicah bilo je pravo ljudsko seljenje na vse kraje krasne Dunajske okolice. Dogodil se ni niti najmanji nered, akoravno se je vozil vlak za vlakom. Kakor kobilice vsulo se je ljudstvo povsodi in v marsikaterem kraju bilo je do večera vse popito in pojedeno. Zahodna železnica sama je odpravila — kakor poročajo Dunajski listi — skoro vsacih 10 minut jeden vlak. Sodi se, da se je vozilo samo na njej 36.000 oseb, na Franc-Jožefovi pa 20.000. Vsa bližnja okolica je bila kar preplavaljena od izletnikov.

— („Narodne biblioteke“,) katero izdaje g. J. Krajec v Novem mestu izšel je 33. in 34. snopič. Vsebina: Rimska mythologija. Poslovenil Lavoslav Koprivšek. Kakor Koprivšekova grška mitologija, tako bode tudi rimska občinstvu dobro došla. Cena jej je samo 30 kr.

— (Slovensko petje v preteklih dobah) od Frana Rakuša dobiti je pri J. Bonači, knjigovezu, v „Narodni Tiskarni“ in bukvarnah J. Giottinija, F. Kleinmayer & Bamberg v Ljubljani po 80 kr. broširan izvod, elegantno vezan pa po 1 gld. 50 kr., za poštino 3 kr. več.

— (Agio pri carinskih plačilih) odločil se je za mesec julij z 17% v slučajih, če je treba plačati carino in druge pristojbine mesto v zlatu s srebrnim denarjem.

— (Poštni urad) združen z brzojavno postajo z omejeno dnevno službo bil je danes odprt v Malinski na Primorskem.

— (Na Reki) zadela je nekega plavarskega mojstra grozna nesreča. Pri kopanju zapazi, da se mu bliža velik morski volk in silno zakriči. Soproga mu na ta krik hiti s čolnom na pomoč, a bilo je že prepozno. Dospevši do plavajočega vidi, da je morje že krvavo. Z nadčloveško silo potegnila je soproga v čoln, a imel je samo še jedno nogo. Morski volk odgriznil mu je drugo nogo, kakor da je z ostro sekuro odsekana.

— (Uradna letošnja učiteljska skupščina za šolski okraj Litija) bode dne 30. julija t. l. ob 9. uri dopoldne v šolskem poslopju v Litiji. Razen navadnih, vsako leto se vračajočih obravnavalnih točk, bode se še obravnavalo: 1. „Pouk in vzgoja v ljudski šoli.“ Poročevalec gospod Ivan Kremžar drugi učitelj na četverorazredni ljudski šoli v Št. Vidu pri Zatičini. 2. Pretrsovanje podrobnih učnih načrtov z ozirom na realije. Poročevalci: a) za jednorazrednice gospod učitelj I. Svetina; b) za dvorazrednice gospod nadučitelj I. Ravnikar; c) za trirazrednice gospod nadučitelj I. Škrbinc; d) za štirirazrednice gospod nadučitelj I. Adlešič. 3. Volitev jednega zastopnika učiteljstva v c. kr. okrajni šolski svet.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 24. junija. Ogerska delegacija dovolila v tretjem branji budget za vnanje zadeve in brez debate vsprejela okupacijski kredit.

Carigrad 24. junija. Sina Mahmuda Djaleddina paše svaka, ki je šel pohodit prijatelja na njegovo posestvo pri Sinekli-ji, 90 kilometrov od tod, napali so roparji in s prijateljem vred odveli. Odposlal se je s posebnim vlakom eskadron konjice. Roparji zahtevajo, kakor se govori, 19.000 funtov odškodnine.

Madrid 24. junija. Zdravstveni svet priznal, da se je pojavila azijska kolera. Zaradi daljnega razširjenja epidemije se je sanitetni kordon proti neukruženim krajem v okraj Valencija popolnoma opustil.

Sansalvator 24. junija. Pri banketu predsednik Menendez nakrat umrl. Mej vznujenim strahom general Marcia nekaj in družih ubitih. General Creta prevzel vodstvo državnih poslov. Sicer je pa mir.

Razne vesti.

* (Novo izdajo Puškinovih del) priredila bo Peterburška akademija znanostj ter je svojega pristava L. N. Majkova pooblastila, da uredi delu in korespondenco slavnega pesnika. Kakor se poroča, namerava akademija podati Puškina v dveh izdajah, jedna v krasni obliki, druga pa za ljudstvo.

* (Ruski manévri.) Kakor se poroča iz Peterburga, bodo imeli veliki jesenski manévri ruski, katerim bo prisostvoval tudi nemški cesar Vilhelm II., izredno zanimivost ne samo zaradi velicega števila vojaštva, nego tudi zaradi tega, ker se jih bodo udeleževali še posebni specijalni vojni oddelki. Razen gotovega števila železniških batalijonov, sodelovale bodo tudi zrakoplovne brigade, velocipedisti in oddelki golobje pisemske pošte. Pri teh manévrih, ki se bodo vršili na obširnem terenu, ležečem mej taborom Krasnoje-Selskim in mestom Narvo, bodo tudi poskušali nekateri oddelki nove puške in brezdimni smodnik.

* (Naraščanje umobolnih.) Žalostna prikazen naše moderne dobe je vedno naraščanje umobolnih. V Berlinu pomnožilo se je število v petih letih od 1722 na 2528. To pomnoženje ni v nikakem razmerju s pomnoževanjem prebivalstva, prvo znaša 1/6, umobolni pa so se pomnožili za 3/6. Na Dunaji bilo je v deželni blaznici 915 možkih in 716 ženskih blaznih, v prigradski bolnici pa 97. V Parizu pomnožilo se je v 17 letih število blaznih za 25%, tedaj skoraj podvojilo!

* (Črvi ustavili brzovak.) Kdo bi to verjel — a vender je res se dogodilo te dni na Ogerskem. Strojevodja brzovlaka, ki vozi mej Pešto in Pečuhom, opazil je blizu postaje Abaliget nekaj sumnega, črni masi podobnega na železniškem tiru ter ustavil vlak. Bilo je na tisoče črvov, ki so za palec na debelo prikrivali tir. Strojevodja spustil je strojeve metljice in poskusil voziti naprej, toda zaman, po kratki vožnji vlak nikakor ni mogel naprej. Tir postal je tako spolzek, da so se kolesa pač vrtila, a ne najdoč potrebnega tora, ostala na mestu. Morali so nasipati peska po tiru in še le tako bilo je mogoče voziti naprej. Vlak imel je vsled tega pol ure zamude.

* (Plavajoče ledene gore.) V Atlantskem morju plava sedaj okoli 500 velikanskih ledenih gor, ravno ob progi, po kateri navadno plovi prekooceanski parobrodi. Dve teh gor obsegata vsaka po jedno kvadratno miljo. Te gore izvestno uplivajo na sedanje mokrotno vreme.

* (Elektrčno usmrtenje.) Poročali smo že, da je na smrt obsojeni morilec Kemmler v Novem Jorku, se pritožil proti izvršitvi smrtne kazni s pripomočjo elektrike. Zagovornik njegov navaja, da posel tacega novodobnega električnega rabelja se more izročiti le posebno sposobnemu elektriku, in tako se stvar zavlekuje. Ker pa ni misliti, da bi se kak mož, ki ima slavno ime na tem polji, lotil jednacega posla, se bode bržkone v kratkem vse jedno vršilo prvo usmrtenje z elektriko.

* (Proti gobam) nasvetuje nek francoski časopis sledeč pripomoček: Predno se gre v posteljo umije naj se obraz s prav gorko vodo, jedno minuto potem pa z ledeno mrzlo. Reakcija, ki nastane vsled tega osveži mišice in kožo, obraz umiva naj se le predno se gre v posteljo, to stori bajé kožo nežno, mehko, mladeniško deviško baršunasto in lepo barvano.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbitu in uoh ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenice 90 kr. Vsak dan razpošilja po pošti po vzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

„Narodno bralno društvo v Šmarji“ izreka najtoplejšo zahvalo vsem, kateri so na katerikoli način pripomogli, da se je veselica na Sap-u tako sijajno izvršila. Posebno se pa zahvaljuje gospodu Dragotinu Hribar-ju za izvrstni govor ter gospodom kolesarjem slovenskega biciklističnega kluba, drugim gospodom, gospem in gospicam iz Ljubljane, ravno tako iz Zalje in Višnje Gore došli; dalje gospodični Pavli Suwa, Šmarskim pevcom in pevkam za prekrasno petje, Saplanom za okrašenje prostora k veselici.

„Narodno bralno društvo v Šmarji“

dné 23. junija 1890.

Jan. Ev. Borštnik,
predsednik.

Anton Smrekar,
tajnik.

Tuji:

23. junija.

Pri **Sionu**: Pl. Mannsfeld, Baroggi z Dunaja. — Jost iz Slovenjega Gradca. — Seltman iz Gradca. — Rucicka iz Gorice. — Aparnik iz Trsta.

Pri **Malléi**: Sperk, Ehrlich, Abeles, Russ, Nutler, Krenn, Salter, Lippman, Weisz, Eibuschitz z Dunaja. — Sten iz Schönberga. — Verderber iz Draždan. — Fritsch z rod. bino iz Trsta.

Pri **Virantu**: Gürtler iz Kranja. — Slatner iz Mokronoga. — Godec iz Ribnice.

Umrli so v Ljubljani:

21. junija: Marija Terfila, mitničarjeva žena, 60 let, Dunajska cesta št. 33, za rakom. — Marija Hočenčič, dekla, 20 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

22. junija: Katarina Škerbec, gostija, 71 let, Hrenove ulice št. 12, za prano vodenico.

V deželni bolnici:

21. junija: Barbara Persnik, delavčeva žena 61 let, za oslabljenjem.

22. junija: Franca Rihar, babica, 44 let, za spri- denjem jeter.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
23. junija	7. zjutraj	737.3 mm.	15.3° C	sl. szh.	obl.	280 mm.
	2. popol.	734.6 mm.	22.2° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	735.8 mm.	15.6° C	sl. jz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 17.7°, za 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.55	— gld. 88.50
Srebrna renta	89.10	— 89.05
Zlata renta	109.35	— 109.30
5% marcna renta	101.20	— 101.30
Akcije narodne banke	97.00	— 97.00
Kreditne akcije	302.50	— 303.25
London	116.95	— 117.00
Srebro	—	—
Napol	9.31	— 9.29 1/2
C. kr. cekini	5.55	— 5.55
Nemške marke	57.50	— 57.50

Najboljša Brnska sukna

razpošilja po originalnih to-
varniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno

pomladno in poletno

moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dol-

gosti 3-10 metra, to je 4 Dun.

vati. 1 odrezek velja:

gl. 4.50 iz navadne

gl. 7.75 iz fine

gl. 10.50 iz jako fine

gl. 12.40 iz najfinejše

(129) pristne (39)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izberi:

s svilo pretkana grebenasta

sukna, blago za ogrtače, loden

za lovec in turiste, peruvienne

in tosking za salonske obleke,

predpisana sukna za gg.

uradnike, blago iz sukanca

za moške in dečke, ki se sme

prati, pristna piqué-gilet-blaga

itd. itd.

Za dobro blago, natan-

čno uzorcu odgovarja-

joče in točno dopošilja-

tev se jamči.

Uzorec zastoj i franko.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr
Državne srečke iz l. 1864	100	176	75
Ogerska zlata renta 4%	103	103	10
Ogerska papirna renta 5%	99	99	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	70
Rudolfove srečke	10	19	59
Akcije anglo-avstr. banke	120	153	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	—	—

Prostorna, obokana

prodajalnica

z vso pripravo in za 2000 gld. raznovrstnega sve-
žega blaga, obokan magacin, hlev za dva konja, dr-
varnica, svinjaki in tri sobe za stanovanje na
Bučki pri farni cerkvi, kjer ni nobene druge prodajalnice,
dajeta podpisana iz proste roke na 6 let v najem. —
Kdor hoče vse v najem vzeti, naj se oglasi pri

Tonetu in Ani Komljanec

na Bučki (Dolenjsko).

(512—1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po nižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na dela. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mo- jega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlôvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko mladstvo. — III. Klostérski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemski válpet. Povest. — III. Sin kmetškega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sir. — II. Moč in pravica. — III. Teléčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska po- vest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz do- mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Ta- tenbah. Izviren historičen roman iz sedem- najstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Čvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
9. zvezek: I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naroči-
lih velja poštšina
za posamični neve-
zani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naročé skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v

(37—45)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji.

(505—4)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitok 50.000 gld. vreden

I dobitok 50.000 gld. vreden

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	„	„
2000	dobitkov	5	„

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	„	„
2000	dobitkov	5	„

razstav. srečk

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije,
Dunaj, II., rotunda.